PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 639 (6073) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 18 august 1969

DUPĂ TITLUL OLIMPIC — MEDALIE DE AUR LA EUROPENE

Campionii olimpici Ivan Patzaichin și Serghei Covaliov și-au onorat, firește, titlul suprem la canoe dublu, cucerind pe pista de apă de pe Himki, medalia de aur la C.E. (Citiți în pag. a 4-a cronica trimisului nostru special la Moscova, Dan Gârleșteanu).

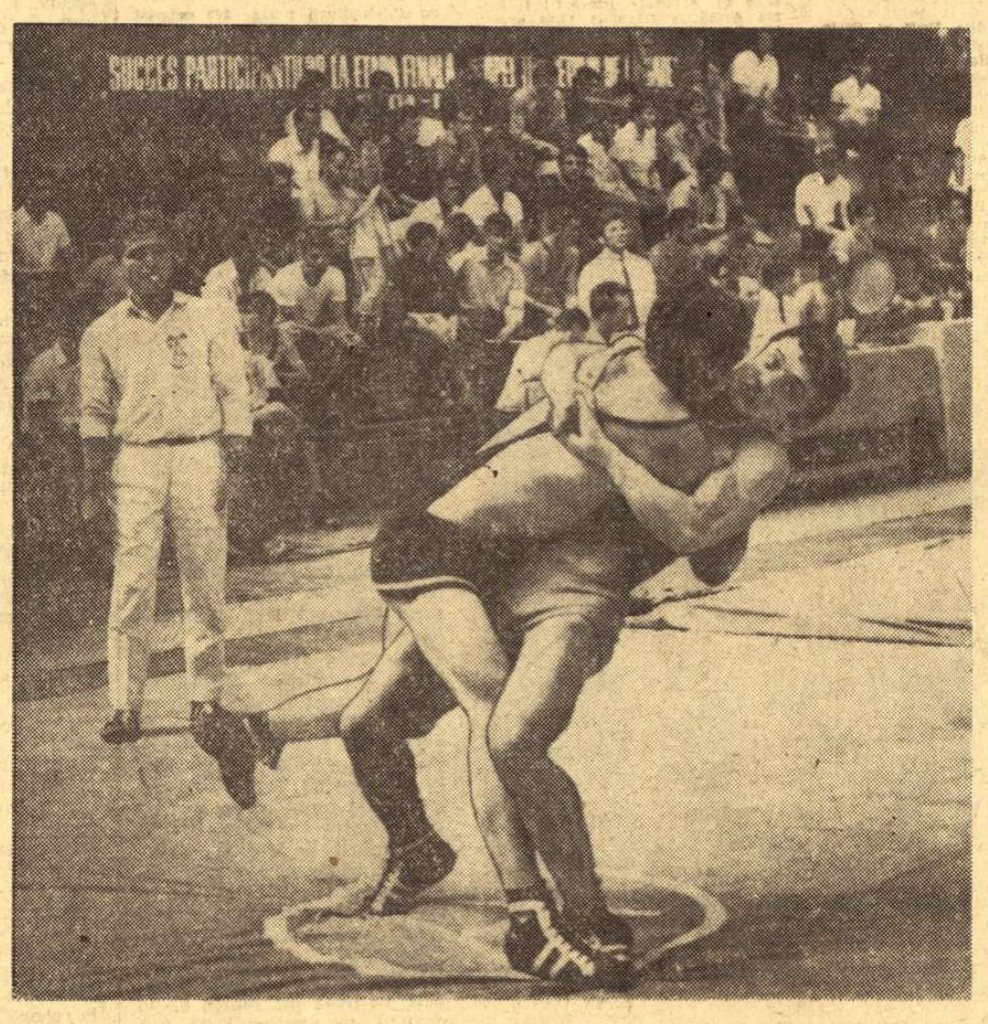

Inginerul agronom I. Stanciu (dreapa) într-un curajos dublu salt, ca la lupte. El a cucerit titlul de campion la cat. 76 kg. Foto: TH. MACARSCHI

FINALELE „CUPEI TINERETULUI DE LA SATE"

TRÎNTĂ: AU FOST DESEMNAȚI CAMPIONII

Aseară, pe arena de la „Drept" s-au încheiat pasionantele întreceri ale celor 171 de trîntași. Spectatorii au fost încîntați de evoluțiile curajoase, bărbătești, ale flăcăilor de pe plaiurile țării noastre. La categoria 55 kg titlul de campion sătesc a revenit tînărului, în vîrstă de 17 ani, **Gh. Călinescu**, muncitor la Întreprinderea horticolă din comuna Voinești, județul Dîmbovița. Mecanicul **Ion Curco** de la Întreprinderea minieră din comuna Bălan, județul Harghita și-a învins toți adversarii cu care s-a întîlnit la categoria 61 kg, îmbrăcînd tricoul de campion. Deosebit de disputată a fost întrecerea de la categoria 68 kg. În final șoferul **Ion Bidilică** de la C.A.P. comuna Pucheni Mogșeni, județul Prahova, a urcat pe prima treaptă a podiumului. Printre finaliștii categoriei 76 kg s-a numărat și tînărul inginer agronom **Ion Stanciu** de la C.A.P. comuna Suseni (Costești) județul Argeș. Cu toate că a intrat în competiție cu puține perspective de succes el a reușit să-și impună superioritatea, cucerind medalia de aur. Mult aplaudate au fost evoluțiile tractoristului **Mihai Trifan**, din comuna Slobozia Conachi, județul Galați. Acest tînăr a obținut victoria prin tuș în meciul final de la categoria 84 kg în fața argeșeanului Mihai Popescu, cucerind titlul de campion. Bucurie mare a izbucnit în delegația județului Constanța cînd în meciul final de la categoria „grelilor" (peste 84 kg) a apărut bătăiosul Mihai Mișa. Șef de brigadă la oi de la I.A.S. comuna Bălcescu, Mihai Mișa a încheiat în primul minut disputa cu Al. Cozar (Botoșani).

Iată primii clasați: **cat. 55 kg:** 1. GH. CĂLINESCU (Dîmbovița), 2. I. Costea (Cluj), 3. C. Căpățan (Galați); **cat. 61 kg:** 1. I. CURCO (Harghita), 2. Al. Stiac (Bihor), 3. I. Savu (Ialomița); **cat. 68 kg:** 1. I. DIDILICĂ (Prahova), 2. N. Nicola (Olt), 3. T. Iconaru (Cluj); **cat. 76 kg:** 1. I. STANCIU (Argeș), 2. V. Cuculici (Tulcea), 3. H. Mitrenga (Constanța); **cat. 84 kg:** 1. M. TRIFAN (Galați), 2. M. Popescu (Argeș), 3. I. Sandu (Brașov); **cat. +84 kg:** 1. M. MIȘA (Constanța), 2. Al. Cozar (Botoșani), 3. V. Stanciu (Dîmbovița). Clasamentul pe județe: 1. ARGEȘ 15 p, 2. **Dîmbovița 13 p, 3. Harghita 12 p,** 4. Constanța 11 p, 5. Galați 10 p, 6. Cluj 6 p.

BUCURIA MILIONULUI DE ZÎMBETE...

Simpla curiozitate sau, poate, neastîmpărul reporteresc — mi-e greu să înțeleg exact, acum, la timpul impresiilor celor mai variate care-și caută drum spre condei, unde se suprapun sau se despart aceste două noțiuni — mi-au oferit un loc, două dimineți la rînd, printre participanții „Cupei tineretului de la sate", pe gazonul de la „23 August" sau „Politehnica", acolo unde acest superb festival de exercițiu, optimism și culoare își consuma secvențele, puține pentru dornicul de ansamblu, al celor 4 zile de întreceri...

...Așadar, am fost la „Drept" în fața căminului studențesc, păzit, de o parte, de Aula cu chip sobru în care se învață împărțirea dreptății și, pe de alta, de statuara clădire a Operei și i-am văzut, cu fețele lor bronzate, cu trupurile lor drepte ca niște trunchiuri, cu ochii lor repezi și curați ca apele acestor pămînturi... I-am văzut pe toți — și nici măcar nu știu și nici măcar nu vreau să știu dacă ei sînt într-adevăr 2 200, cum se citează, sau dacă numărul lor este oricare altul, pe lungimea multor sute diferență, și nu vreau să știu, zic, pentru că în asemenea momente festive cifrele sînt de-a dreptul stupide. Coborîți de pe tractoarele Bărăganului sau din bărcile Deltei, de lîngă oile Apusenilor sau din umbra mănăstirilor Moldovei și văzîndu-i laolaltă — cu chipurile și porturile mereu diferite — am vrut să uit pentru o clipă de performanțele lor sportive și să aflu, în această prezență a lor, simbolică, aici, în inima țării, o sursă de mari bucurii...

...Așadar, am fost la 23 August, acolo unde fotbaliștii ve-

Ovidiu IOANIȚOAIA

(Continuare în pag. a 2-a)

CUCERIREA TENISULUI

Există sporturi care de la origine reprezentau un fel de teritoriu strict rezervat pentru cei din clasa celor privilegiați. Sporturi exclusive, practicate în cerc închis, și la care doar excepțional aveau acces outsiderii. Așa era elegantul polo călare, sportul sofisticat al tirului la talere, aventurosul yachting și desigur sportul imaculat prin excelență al tenisului. Și dacă totuși pătrundea în tenis cîte un jucător de afară, apoi numai prin ușa din dos a tenis-cluburilor, grație dîrzeniei unor băieți de mingi, care între două partide ale protipendadei mai găseau ocazie să încerce racheta Slazenger pînă ce întreceau în măiestrie chiar și pe stăpînii acesteia.

Apoi, tenisul mai era și un sport foarte costisitor, aproape inaccesibil unui tînăr, oricît ar fi fost de talentat. Dar la aceste bariere de ordin social și material se mai adăuga o a treia barieră în calea accesibilității, și anume de natură tehnică. Căci tenisul, deși sport individual, este un sport extrem de complex, depășit doar de jocurile de echipă. Pe lîngă complexitatea tehnicii propriu-zise, tenisul mai cere și o pregătire fizică deosebită și o maturitate tactică bazată pe calități intelectuale ieșite din comun.

Toate acestea explică de ce cele mai înalte poziții în ierarhia mondială a tenisului au fost pînă de curînd rezervate exclusiv jucătorilor unor națiuni care au avut „norocul" să ajungă înaintea altora la izvoarele sportului modern. Este și cauza pentru care cea mai prestigioasă recompensă a tenisului mondial — „Cupa Davis" — nu a poposit niciodată în vreo altă țară în afara celor 3—4 care își disputau tradițional ultimele etape ale competiției.

De aceea, pătrunderea mușchetarilor români pînă în finala „Cupei Davis" ni se pare un fapt decsebit de semnificativ, marcînd nu numai sfîrșitul unei supremații seculare a jucătorilor țărilor cu tradiția tenisului, dar și deschiderea porții care duce la afirmarea pe plan mondial a tenisului din țări venite mai recent în arena sportului internațional.

Ca valoare sportivă, performanța tenismanilor noștri ni se pare a fi apropiată de a celor mai remarcabile succese românești din ultima vreme, situîndu-se alături de medaliile olimpice mexicane sau de cele de la europenele de box.

Cucerirea fortăreței tenisului este un act de bravură al sportului românesc, care într-o perioadă istorică foarte scurtă a reușit să recupereze un decalaj important și să se impună în arena internațională în noi și noi ramuri sportive, alături de marile națiuni ale sportului mondial.

N. BRAȘOVEANU

O EDIȚIE REUȘITĂ A CAMPIONATELOR NAȚIONALE DE ATLETISM

● Valeria Bufanu și-a îmbunătățit recordul la 100 mg ● Vasile Sărucan — 7,85 m la lungime ● Surprize la 800 m, la înălțime și suliță femei ● Reprezentanții tinerei generații anunță rezultate valoroase

Dacă n-a avut mai multe rezultate de mare calibru internațional, așa cum au fost simbătă, ziua de ieri a prilejuit drept compensație cîteva surprize. Cea mai mare, desigur, a fost cea înregistrată în întrecerea săritoarelor în înălțime, probă la care, în baza antecedentelor, victoria nu-i putea scăpa atletei rapidiste Virginia Bonci. Dar, concursul este concurs.. Bonci a avut nevoie de trei încercări pentru a trece peste ștacheta ridicată la 1,69 m, în timp ce studenta de la I.E.F.S., Doina Munteanu, a făcut-o din prima săritură ca și gălățeanca Marghioliță Matei (ea a avut nevoie, în schimb, de trei încercări la înălțimea anterioară, la la 1,65 m). Nici una dintre cele trei competitoare nereușind mai apoi să-și apropie un rezultat de 1,72 m, titlul a revenit Doinei Munteanu, care a îmbrăcat ieri primul său tricou de campioană a țării. O surpriză neplăcută: întrecerea de la înălțime a angrenat, mari și late, doar... 5 săritoare. De ce?

A doua surpriză s-a produs în cursa masculină de 800 m care, de la bun început, se anunța foarte echilibrată și avînd ca favoriți pe Ungureanu, Purghel, Tit. A cîștigat însă al patrulea, Ion Damaschin care a avut, contrar obiceiului său, un finiș foarte puternic.

Valeria Bufanu a fost și ieri eroi-

Romeo VILARA

(Continuare în pag. a 2-a)

POEME SCRISE ȘI NESCRISE

Parcă mai variat colorate aseară gradenele stadionului Republicii. Poate că paleta pestriță, nu lipsită de farmec, au completat-o de astă dată și costumele ambasadorilor sportului sătesc, așezați probabil pentru prima oară în vastitatea unei asemenea arene. Printre ei am întîlnit-o pe micuța Liliana Leau (14 ani) din com. Mihăești (jud. Vîlcea), puțin speriată de lumea mare în care a nimerit, fără să știe că ea însăși a speriat antrenori veterani cu timpul excelent pe care l-a realizat în proba de 500 m. Acum vrea acasă, la tatăl ei, sondorul din Govora, așa cum nu peste multă vreme va întreba cu nerăbdare cînd se mai organizează tabere de juniori... Acum o soarbe din ochi pe Silai, cu exemplarul ei fuleu (cuvînt încă necunoscut în programa clasei a 8-a).

Mulți au avut de învățat aseară. Și poate în primul rînd Virginia Bonci, care a pierdut nu numai un titlu, ci și două locuri pe podium; concepția ușuratică despre concurs și frivolitatea în aprecierea propriilor posibilități sînt totdeauna dăunătoare. A profitat, cu totul meritat, tînăra băcăuană Doina Munteanu (studentă în anul II la I.E.F.S.), un model de concentrare înaintea săriturii.

Chiar și cînd fulgerele au gonit spectatorii sub obrocul de beton al tribunei, întrecerile au rămas la fel de pasionante, pentru că lupta atletului cu sine — chiar înaintea celei cu adversarii — face abstracție de mediu. Tunetele și răpăitul ploii nu pot stînjeni liniștea interioară. Iată idei pentru poeți. Numai Mihaela Peneș crede că atletismul nu și-a găsit încă bardul. O iertăm, pentru că e tînără. În curînd vă citi, în traducere românească, poemele admirabile ale lui Henry de Montherlant... Valeria Bufanu se poate dispensa de această lectură; cursa ei pe 100 m garduri a fost în sine un poem (la care se potrivesc chiar și cerceii roșii sofisticați pe care-i poartă „în civil").

Am avut parte, neîndoios, de o ediție frumoasă a campionatelor naționale. Păcat că nu le-a văzut și Ken Shannon, antrenorul american care ne-a vizitat timp de o lună și a plecat cu două zile prea devreme. Ar fi avut și mai multe de povestit despre atletismul românesc (și numai lucruri bune) studenților săi de la University of Washington din Seatle. Noi oricum, între noi, mai avem timp destul de băsmit...

Victor BANCIULESCU

Doina Munteanu, cîștigătoarea săriturii în înălțime

Foto: A. NEAGU

ILIE NĂSTASE

Din Londra ne transmite **CONSTANTIN COMARNISCHI**

Elogii britanice pentru succesul sportivilor români în „Cupa Davis"

„ROMÂNIA POATE ADUCE SALATIERA DE ARGINT ÎN EUROPA"

Adevărată senzație a lumii sportive, victoria reprezentativei de tenis a României asupra Angliei, în finala interzone a „Cupei Davis", și calificarea ei în „Challenge-Round" fac subiectul tuturor ziarelor londoneze apărute duminică. Numeroșii comentatori au cuvinte pline de elogii la adresa tenismanilor noștri, dîndu-i ca exemplu pentru felul cum știu să-și apere șansele și să iasă biruitori dintr-o asemenea încleștare. Și mai măgulitor pentru Ilie Năstase și Ion Țiriac — și totodată onorant pentru adversarii lor — este faptul că înșiși învinșii recunosc superioritatea românilor.

La conferința de presă ținută după meci, antrenorul formației britanice, Headley Baxter, a spus textual: **„Finala a prilejuit o luptă acerbă și s-a ridicat la un nivel tehnic superior. Românii au jucat fantastic. Succesul lor este pe deplin meritat și cred că România poate aduce Salatiera de argint în Europa.**

Cu ocazia acestei conferințe de presă, ziariștii englezi au îndreptat un foc concentric de întrebări asupra lui Baxter, făcîndu-i re-

(Continuare în pag. a 4-a)